

POSUDEK OPONENTA PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce:	Záměrné a spontánní v tvorbě herecké postavy
Autor/ka práce:	Romana Widenková
Studijní program:	KATEDRA ČINOHERNÍHO DIVADLA – OBOR ČINOHERNÍ HERECTVÍ
Typ studijního programu:	magisterský

Vymezení cíle a jeho naplnění:

Autorka práce si dala za cíl zkoumat proměnlivost svého přístupu ke zkoušení a svůj vývoj v rámci studia. Toto se jí v práci podařilo naplnit.

Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce):

Tématem je autorčin osobní a profesní vývoj a jeho zmapování. Za významné a aktuální považuji především jedno její podtéma – faktor strachu. Zvolená metodologie je relevantní, pracuje na základě subjektivní reflexe, zároveň se opírá o odborné texty.

Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi:

Práce je původní a potvrzuje schopnost autorky reflektovat vývoj jejího přístupu k herecké profesi a především přístupu k procesu zkoušení. Vychází z praxe, tedy z toho, co během studia autorka sama na sobě mohla pozorovat a pociťovat – z tohoto materiálu vytváří závěry, které jednoznačně mohou vést k využití v jejím dalším profesním životě.

Logická stavba a členění práce:

Autorka práce postupuje logicky, člení práci do osmi kapitol a shrnujícího závěru. Zabývá se nejprve jednotlivými překážkami, které v průběhu studia limitovaly její tvorbu, posléze mapuje práci na jednotlivých inscenacích v Disku.

Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu:

Formální úprava a rozsah práce jsou odpovídající požadavkům.

Práce s informačními zdroji:

Práci s citacemi z použité literatury považuji za odpovídající.

Jazyková, stylistická a terminologická úroveň:

Práce je na velmi dobré jazykové, stylistické i terminologické úrovni.

Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele:

Romana Widenková ve své práci mapuje svůj osobní a profesní vývoj během studia na DAMU a vyvozuje z tohoto pozorování důležité závěry pro svůj následující profesní život. V závěru si na základě zpětného pohledu do procesu studia (tento zpětný ponor, jak sama přiznává, pro ni byl často stresujícím), pokládá otázku, co jsou pro ni nezákladnější pilíře zkoušení a celkové existence v divadelním prostředí. Dochází k tomu, že je to sounáležitost, ansámblovost, pěstování dialogu. Toto vnímá jako nezbytné podmínky autenticity a pravdivosti.

Oceňuji autorčinu odvalu podívat se (i přes to, že to pro ni není příjemné a komfortní) ve své práci do nitra svých problémů, především pozitivně hodnotím její sondu do faktoru strachu, který ji při tvorbě brzdí, svazuje a na který si dokonce začíná zvykat a brát ho jako něco nezbytného. Zde prochází autorka podstatnou proměnou, kterou velmi dobře reflektuje – paradoxně jí v tom pomáhá lockdown, který nabízí odstup a ona je schopná se po nucené pauze vrátit do školy sebedovědomě a bez zničujícího sebehodnocení.

Považuji práci Romany Widenkové za poctivý zpětný pohled na náročnou cestu k dospělému vnímání profese herectví.

Otázky a náměty k diskusi při obhajobě:

1/ Dvě z vašich absolventských inscenací v Disku jsou autorské. Celkově v práci autorským inscenacím věnujete větší prostor, je zjevné, že pro vás byly přínosnější. Cesta k výsledku je těžší, kostrbatější, je zde v procesu přítomno víc pochybností. V čem vidíte zásadní rozdíly při zkoušení pevně daného ověřeného textu, autorským textem, který vznikl pro váš ročník a konečně inscenací, kdy dokonce svou postavu a její text vytváříte sama.

2/ Jako významné téma vnímám ve vaší práci práci všudypřítomné porovnávání se s druhými a sebehodnocení. Proč si myslíte, že je to právě pro herce tak typické? Mají s tím stejný problém i ostatní obory v divadle – režie, dramaturgie, scénografie?

Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: B

Datum vypracování posudku:

10.6.2023

Lucie Trmíková
(datum a podpis)